

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1 Vtrum beatus Benedictus viderit diuinam essentiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72780)

D I V I
THOMAE AQUINATIS
 DOCTORIS ANGELICI.
 Q V A E S T I O N E S
 Q V O D L I B E T A L E S.

Q V A E S T I O I.

A

Q V A E S T I O II.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum beatus Benedictus vidit diuinam essentiam.

QV A E S I T V M est de Deo, Ange-
 lo, & homine. De Deo quaesitum
 est & quantum ad diuinam na-
 turam, & quantum ad naturam
 humanam assumptam. Quantum
 ad diuinam naturam quaesitum
 est, Vtrum beatus Benedictus
 in visione, qua vidit totum mun-

dum, diuinam essentiam viderit: & ostendebatur
 q̄ sic. Dicit. n. Greg. 4. dialogorum de hac visione
 loquens. Anima videti Dei angusta fit omnis crea-
 tura: sed videre Deum est videre diuinam essentia.
 ergo beatus Benedictus vidit diuinam essentiam.
 ¶ Praet. Ibidem subdit Greg. q̄ totum mundum vi-
 dit in diuino lumine: sed non est aliud lumen, vel
 claritas Dei: quam ipse Deus, vt idem Grego. dicit,
 & habetur in glos. Exo. 33. super illud, Non videbit
 me homo, & viuet. ergo beatus Benedictus vidit
 Deum per essentiam.

S E D C O N T R A est, quod dicitur Io. 1. Nemo
 Deum vidit vnquam, vbi dicit gl. q̄ nullus in mor-
 tali carne viuens, Dei essentiam videre potest.

R E S P O N. Dicendum, q̄ corpus corruptibile
 aggrauat animam, vt dicitur Sapient. 9. Summa au-
 tem eleuatio mentis humanae est, vt ad diuinam ef-
 sentiam videndam pertingat, vnde impossibile est
 vt mens humana corpori vnita Dei essentiam vi-
 deat, vt Aug. dicit 12. super Gene. ad litera. nisi huic
 vitae mortali funditus homo intereat, vel sic alie-
 netur a sensibus, vt nesciat vtrum sit in corpore, an
 extra corpus, sicut de Paulo legitur 2. ad Corin. 1. f. f.
 Beatus autem Benedictus quando illam visionem
 vidit, nec huic vitae funditus mortuus erat, nec a
 corporeis sensibus alienatus: quod pater per hoc,
 q̄ dum adhuc in eadem visione persisteret, alium
 ad idem videndum aduocauit, vt idem Greg. refert:
 vnde manifestum est, q̄ Dei essentiam non vidit.

A D P R I M V M ergo dicendum, q̄ Grego. ex
 quadam proportione argumentari intendit in ver-
 bis illis. Si enim videntes Dei essentiam, in eius co-
 mparatione totam creaturam reputat paruum quid
 ad videndum, non est mirum si beatus Benedictus
 per lumen diuinum aliud amplius videre potuit,
 quam homines communiter vident.

A D S E C V N D V M dicendum, quod lumē Dei
 quandoque dicitur ipse Deus, quandoque vero aliud
 lumen deriuatum ab ipso, secundum illud Psalmi
 sta trigesimo sexto. In lumine tuo videbimus lu-
 men: hic autem accipitur pro lumine deriuato a
 Deo.

DE I N D E quærebantur duo circa humanam
 naturam in Christo.

¶ Primo, Vtrum fuerit in Christo vna filiatio, qua
 refertur ad patrem & ad matrem, an duæ.

¶ Secundo, De morte eius, Vtrum in cruce mor-
 tuus fuerit.

ARTICVLVS II.

Vtrum in Christo sint due filiationes.

CI R C A primum sic procedebatur. Videtur q̄
 in Christo sint duæ filiationes. Multiplicata. n.
 causa relationum, multiplicantur relationes: gene-
 ratio autem est causa filiationis. cum ergo alia gene-
 ratio, qua Christus natus est æternaliter a patre, &
 alia qua natus est temporaliter a matre, erit etiam
 alia filiatio, qua refertur ad patrem, & alia qua refer-
 tur ad matrem.

¶ Praet. Quod recipit ex tempore aliquid absolutū
 absque sui mutatione, multo magis absque sui mu-
 tatione potest recipere temporaliter aliquam proprie-
 tatem relationis: sed filius Dei ex tempore recepit aliqd
 absolutū absque sui mutatione, q̄ super illud Luc. 1.
 Magnus erit, & filius altissimi uocabitur, dicit Am-
 br. Nō iō erit magnus, q̄ ante partū Virginis ma-
 gnus nō fuerit, sed quia potētia quam Dei filius na-
 turaliter hēt, homo erat ex tempore accepturus, ergo
 multo magis ex tpe potuit accipere filius Dei absque
 sui mutatione nouam filiationem, vt sic ei conuen-
 iat duæ filiationes, una æterna, & alia temporalis.

S E D C O N T R A. A quo aliquid hēt q̄ sit tale,
 ab eius unitate hēt q̄ sit unum tale: sed filiatione
 aliquis hēt q̄ sit filius. ergo una filiatione est unus
 filius: sed Christus est unus filius, & non duo: ergo
 in Chō non sunt duæ filiationes, sed una tantum.

R E S P O N. Dicendū, quod relationes differūt in
 hoc ab omnibus aliis rerū generibus, quia ea quæ
 sunt aliorum generum, ex ipsa rōne sui generis ha-
 bent qd sunt res natura, sicut q̄itates ex rōne qua-
 titatis, & qualites ex rōne qualitaris: sed relationes
 non hēt quod sunt res natura ex rōne respectus ad
 alterum. Inueniuntur. n. quidā respectus qui non
 sūt reales, sed rōnales tm, sicut seibile refert ad sciē-
 tiā, non aliqua reali relatione in seibile existēte, sed
 potius quia sciētia refert ad ipsum. s̄m phil. in 5. me-
 ta. sed relatio hēt quod sit res natura ex sua cā, per
 quam una res naturalē ordinē habet ad alterā, qui
 quidē ordo naturalis & realis est: ipsi ipsa relatio:
 unde dextrū & sinistrū animalū sunt relationes rea-
 les, quia consequitur quasdam naturales uirtutes.
 In colūna autem sunt respectus rationis rātū s̄m
 ordinem animalis ad ipsam. Ex eodem autē hēt ali-
 quid quod sit ens, & quod sit unum, & ideo cōtin-
 Quodlib. S. Tho. A git